De Gamle.

Så sætter vi piben i ovnenes krog
Og lukker den skindklædte bibelbog,
Det er den velsignede forårstid,
Og gigten er bleven lidt mere blid.

Vi tager hinanden i trofast hånd,
Hver finger er krum som en krøget vånd,
Så vandrer vi sammen i sol og vind,
Der luner det kuldskære gamle skind.

Men når vi har rokket en lille tur,
Så længes vi efter en lille lur,
For gammelfolk hælder mod støvet ned
Og længes mod hvilen i evighed.